

Vær kreativ. Vær menneskelig. Det er den eneste vej til overlevelse

LaRouchePAC leder den 10. maj 2016 – Den tyske avis *Sueddeutsche Zeitung* bragte den 10. maj en usædvanlig ligefrem artikel, hvori det anerkendtes, at den russiske præsident Vladimir Putin gang på gang har udmanøvreret NATO ved at tage raske og kreative strategiske flankeinitiativer, der hver gang har fanget NATO-kollektivets fjolser på den forkerte fod. Artiklen i SDZ gennemgik Putins aktioner på kampfronterne i Ukraine og Syrien, og kritiserede skarpt absurditeten i NATO's planlagte snubletråds-deployering af 4000 tropper til de baltiske stater og Polen, hvilken er berammet til at blive ratificeret ved det kommende topmøde for NATO's statsoverhoveder i Warszawa til juli. Putin har allerede annonceret, at han, for at modvirke NATO handlinger, opretter tre nye kampdivisioner for Ruslands vestlige og sydlige flanker, og chefen for de Russiske Strategiske Missil Styrker gav i mandags en detaljeret beskrivelse af, hvordan Rusland imødegår den fortsatte deployering og modernisering af de amerikanske missilforsvars-systemer i Europa.

Sæt NATO og Washingtons "pragmatiske" hovedet-i-busken ikke-tænkning over for Putins strategiske flankeoperationer, senest udtrykt ved Palmyra-koncerten, der fejrede heltene fra krigen imod barbariske Islamisk Stat.

Lyndon LaRouche opregnede den 10. maj i en dialog med nogle kolleger sine egne bestræbelser, parallelle med Putins, tilbage i 1999, da LaRouche producerede den historiske videopræsentation "Storm over Asien", der udpenslede de britiske krigsløjer rettet imod hele den Eurasiske region, i særdeleshed Rusland og Kina, på det samme tidspunkt som Putin, der var ny i embedet, lancerede en krig i fuld skala imod de

tjetjenske rebeller, der senere forvandlede til al-Qaeda og Islamisk Stat.

LaRouche understregede, at de kommende forårs- og sommermåneder er fyldt med fare for krig, som et resultat af præsident Obama og andre vestlige ledere, der, med deres opførsel baseret på vrangforestillinger, undlader at indse, at deres barnlige krigsprovokationer mod Rusland meget vel kunne føre til en strategisk konfrontation med Moskva – i hvilken Putin er sikker på at vinde, såfremt der er noget tilbage af menneskeheden der overlever og kan samle stumperne op.

Den højere pointe, som LaRouche leverede, er, at sejr i krig ikke går til dem med planer om at besejre fjenden. Sejren går til de ledere, der, med de enestående kvaliteter af kreativ tænkning, definerer sejr som det, der besejrer menneskeheden fjender, fjender, der truer den fortsatte eksistens af menneskeheden på et højere videnskabeligt og kulturelt stade. Kreativitet, understregede LaRouche, er lokaliseret i udvikling af kræfterne i det menneskelige sind. Det er ikke en individualistisk proces, men det kommer til udtryk i uddannelsessystemet, der forbereder det kreative individ til at søge at gøre de opdagelser, der fremmer menneskeheden almene sag, ved at bringe opdagelser ind, der aldrig er blevet gjort før, og som kan transformere samfundets organisation til det bedre.

Problemet, som LaRouche identificerede, er degenereringen af den trans-atlantiske kultur og dets uddannelsessystem, så vi er ude af stand til at producere kandidater til højere embeder, kandidater, der møder minimumskvalifikationerne til at gøre tjeneste. Systemet er struktureret til at producere inkompetence, som bevidnet af især Hillary Clintons fremmarch. Det Republikanske Parti er et yderligere bevis herfor.

LaRouche fremsatte det centrale spørgsmål: Hvordan definerer man sejr? Ved at 'slå den anden fyr' eller ved at udvikle et menneskeligt sindelag, der stræber efter at gøre opdagelser til fælles bedste for hele menneskeheden?

Den russiske præsident Vladimir Putin er et lysende eksempel på netop en sådan kreativ leder, uanset hvor meget det bringer Obama og hans hirdsmænd til anfald af jalousi og morderisk raseri.

Se på Syrien. Putin foretog en rettidig strategisk intervention den 30. september 2015. Det forandrede alt. Men det var ikke tilstrækkeligt. Efter de syriske væbnede styrker – med russisk assistance – genvandt deres selvtillid og kompetence, trak Putin de russiske styrker tilbage. Han trak sig ikke helt ud eller afbrød. Han gav syrerne et klart budskab: I er nu i stand til at føre og vinde denne krig. Putin vidste, at de oprigtigt patriotiske syrere ønskede at vinde krigen, men de manglede redskaberne og tiltroen til at gøre det. Da først de opnåede disse nødvendige værktøjer til sejr, lod han dem fortsætte krigen og realisere deres egen succes.

LaRouche spurgte: Hvor skal menneskehedens nåde og herlighed lokaliseres? Det er defineret ved at leve på en måde, hvor jeres mission er at bringe menneskeheden som et hele op på et højere niveau. Formålet er et bygge et samfund, et uddannelsessystem, i hvilke konceptet om den menneskelige kreative opdagelse er det primære, og er definitionen på, hvad det vil sige at være sandt menneskelig.

Målt på disse standarder er USA i dag degenereret til næsten ukendelighed. På dette fremskredne tidspunkt, med en verdenskrig blot uger eller måneder væk, må amerikanere, på grund af den egoistiske Obama og hans kontrollører i det britiske kongehus, se de kolde hårde kendsgerninger i øjnene: Tiden er inde til at holde op med at være "pragmatisk", at holde op med at være den "gennemsnitlige amerikaner" og at begynde med at tænke på, hvad man kan gøre for at sikre en levedygtig fremtid.

Hvis en sådan forandring ikke opnås, er den nære fremtid sandsynligvis en fremtid med globalt kaos og potential verdenskrig – en krig, vi er sikre på at tabe.